

## Som man frågar får man svar!

**K**äre Ulf,  
Det är inte utan att vår lilla debatt i medierna börjar kännas en aning tjatig vid det här laget, inte minst för våra eventuella läsare.

Men den är ändå inte på långa vägar så tjatig som dessa oupphörliga hänvisningar till din opinionsundersökning om neutraliteten, som jag fortfarande och trots din ansenliga upprördhet över min kritik betraktar som belastad med ett antal besvärande svagheter.

### *Inget enkelt ämne*

Det finns ingen anledning att här hemfalla åt ytterligare sifferexercis; minsta barn torde vid det här laget ha hört att 70 procent av de tillfrågade i din undersökning ville ha kvar neutraliteten. Något större barn torde emellertid instämma i att det förvisso finns skäl att sätta ett antal frågetecken kring den metod som

---

ANN-SOFIE DAHL är fil dr och verksam vid Militärhögskolan.

används i undersökningen.

Säkerhetspolitik är inget enkelt ämne. Det är inga frågeställningar som man bara kan slänga in i ett frågeformulär genom brevlådan en måndagsmorgon. Det är komplicerade saker som man inte kan förvänta sig att fru Svensson ska kunna ge kunniga och insiktsfulla svar på medan kaffet kokar.

### *Mist sin innebörd*

Speciellt inte om frågeställningarna saknar elementära upplysningar om en dramatiskt förändrad omvärld som har medfört att den klassiska alliansfriheten har mist sin innebörd. Denna nya värld innebär också att våra grannländer från den saligt avsmnade Warszawapakten flockas utanför NATO:s dörr i förhoppning om att släppas in och delta i det stora europeiska säkerhetsprojektet som denna allians nu är i färd med att organisera.

Eller om fru Svensson inte heller informeras om att den svenska alliansfriheten inte har varit friare än att vårt land alltsedan andra

världskrigets slut har haft synnerligen nära och kära kontakter med NATO, en etablerad försvarsgemenskap som idag upprätthålls genom svenskt deltagande i Partnership for Peace och genom cirka tusentalet svenska soldater under NATO-befäl i IFOR-styrkan i Bosnien.

Utän sådan information till dina 2.800 intervjuoffer kan deras svar tyvärr inte betraktas som tillförlitliga. Neutraliteten har dessutom ett oförtjänt rykte om sig att ha varit orsaken till att vårt land slapp dras in i två världskrig. Fattas bara att svaret på frågan om denna politik skall fortsätta blir ett automatiskt, närmast oreflekterande, jakande från de flesta håll. Varför skulle ett tämligen förändringsobenäget folk välja att byta ett till synes vinnande team under sådana omständigheter.

### *Meningslöst frågande*

Att fråga herr och fru Svensson – eller vad de kan heta i dessa namninnovativa dagar – om de kan tänka sig att ansluta Sverige till den

ena eller andra alliansen är också helt meningslöst utan ett tillägg i stil med "...om detta ger Sverige största möjliga säkerhet."

Dessa mina invändningar innebär inte på långa vägar att jag skulle se mig hotad av någon "neutralitets-konspiration" som du antyder i ditt inlägg. Det är väl ändå att ta din egen studie på väl stort allvar?

Däremot är det mycket olyckligt att din studie verkar förstärka de ledsamma dogmatiska tendenser som fortfarande existerar i den livsviktiga frågan om vår säkerhetspolitik, och som låser oss vid otidsenliga resonemang och tankegångar i en tid när friska vindar skulle få tillåtas blåsa fritt genom "möjligheternas fönster". Ingen vet hur länge det får stå vidöppet.

Allt detta har jag framhållit förut i

våra debatter, framförallt i debattartikeln från i våras i Dagens Nyheter. Jag hoppas att jag denna gång har lyckats göra mig förstådd, så att inte fler träd skall behöva fallas för denna skull.

Till slut anklagar du, käre Ulf, mig för att hysa dolda politiska sympatier. Då får jag lov att göra detsamma. I andra sammanhang har du rätt öppet förespråkat en politisk linje, dvs fortsatt alliansfrihet, till synes oberoende av om detta i alla tider kan förse Sverige med största möjliga säkerhet. Det vore för debatten välgörande om du erkände de politiska preferenser som uppenbarligen har färgat din undersökning och slutade kalla den för vetenskap.

Bästa hälsningar

Din kollega Ann-Sofie

*Skinnskallarna upptäckte att ingenting provocerade omgivningen mer än när de **hailade** som de sade. Att **haila** blev att synas och det var ett av deras mål. De **iklädde sig** det symboliska uttrycket **haila** som ett slags mode, ungefär som man **klär ut sig i någonting** som var modernt då och där, ytligt mimetiskt, som ett sätt att **smälta in i omgivningen**, tomt, dumt, utan känsla för den fulla symboliska innebörden.*

*Därför är det bra att rättssamhället nu gör helt klart att vi inte tolererar vissa beteenden och vilka normer som gäller.*

*Men frågan är om vi inte stirrar oss blinda på kännetecknen och tror oss hantera spänningarna i samhället genom att omgärda symbolerna med förbud. Frågan är om inte den **territoriella** rivaliteten är det stora problemet, där den primitiva känslan av kränkning lätt övergår till att betraktas som krigshandling.*

*Stockholms delning påminner om Sarajevos. Skinsen har Söder och gamla stan. Invandrarkillarna har city. Det är någonting djupt obehagligt i att som oskyldig civil gå i sin stad och sig själv ovetande hamna på någon självutnämnd makts **territorium**. I en rättegång mot ett skinnhuvud i Stockholm för rasistiskt våld var den utlösande faktorn en kränkning av denna primitiva äganderätt. En afrikan råkade passera helikopterplattan i gamla stan och att på det sättet beträda är enligt den nya maktfördelningsläran en kränkning och ägarna anser att det är läge att attackera. "Negern kränkte vårt **territorium**" sa skinnskallen i polisförhöret.*

*Helena Rivière*